

Bara tiden är ny

| av Fredrik Erixon

ETT NYTT ÅRTUSENDE skulle det bli. Men ingen av oss trodde väl på något annat skifte. Några glas bubbel, kanske. Men ingen mjölk och honung.

Tidningarna bredvid mig berättar däremot en annan historia. Det är en rejäl hög jag samlat på mig: The Times, Wall Street Journal och International Herald Tribune serverades gratis på planet från Nairobi. På flyget till Stockholm får jag DN och SvD. Financial Times hann jag köpa i Zürich trots att det blev bråttom mellan gatorna.

Varför denna abstinens? Några världsnyheter har inte gått mig förbi; Nation, People, East African Standard och kenyansk TV har gett bra service. Ny regering i Österrike, McCains vinst i New Hampshire och allt det andra; jag har hängt med. Fått både nyheter och analys.

Ändå inte nöjd.

Jag kommer på mig själv att sakna just berättelsen och dramat: Smaken av intensitet och politisk kamp, känslan av demokrati i vardande – en liberal revolution, åsynen av människor som inte bara lufsar framåt utan också strävar uppåt. *The great narratives*. Det är samma berättelse som i Sverige för hundra år sedan. Då var det nyhet, idag är det historia.

Jag bläddrar och söker i tidningarna, men det enda jag hittar är konturerna till en ny slags medborgaranda. Allt är som det var

innan vi nollställdes, bara tiden och siffrorna är nya. Vi tittar, lyssnar och läser. Vi tröttnar, stänger av och slutar bry oss. Några nöjer sig med att lägga pannan i veck, andra sörjer politikens hädanfärd.

Same procedure as last year.

VI ÄR EN BORTSKÄMD GENERATION, jag och mina sjuttioalistsvänner. Medan vi mognade politiskt, revs murar var och varannan dag. Såg vi det inte på TV, var vi med själva; tågloffarkortet var ju billigt på den tiden. En bit murbruk från Checkpoint Charlie, en visselpipa från Václav-platsen. Vodkan från Moskva tog däremot slut rätt fort.

Inte konstigt att vi idag är otåliga.

Men ska vi sörja?

En del, kanske. Bengt Göransson är bekymrad över deltagandet, Helle Klein förstår inte varför samtalen om etik sker utanför politiken, Göran Greider är förbannad på dem som bryter hans Bruce Springsteen-panegyrik. Men att människor inte längre förverkligar sina livsmål genom politiken eller att etiken framför allt lagts i det privata rummet, kan rimligtvis bara vara ett problem för dem som ser politiken som ett egenvärde. Att allt färre kan sjunga Springsteens klasslyrik betyder inte att välbeställda människor skiter i samhällets botten. Det tyder istället på en större insikt. Att samhället inte kan kategoriseras med grova klassmått, att det är riktiga människor med högst personliga egenskaper och viljor som göms bakom vänsterliturgin.

Dessutom är ju sanningen den att flykten från politiken sker både från vad Greider skulle kalla överklass, medelklass och arbetarklass.

Naturligtvis är det inte bara på vänsterkanten som det sörjs över politikens pampas. Men lika mycket som det är ett vänster/höger-fenomen är det ett generationsfenomen. Unga sorterar efter andra mallar, tar andra intryck. Politiken har sin plats, men förverkligandet sker på annat håll. På det sättet en sorgfri generation, den unga.

Tag den omtalade Newsweek-artikeln: Shining Stockholm. 30-tal eller 00-tal? Det kunde ha varit samma rubrik för ett sextioal å sedan. Då sattes också Stockholm på kartan – Sweden the middle way. Per Albin hade ritat folkhemmet, Gustav Möller inrett det. August Lindberg och Gustav Söderlund skulle snart signera Salt-sjöbadsavtalet. Vi var det upplysta landet, det städade Lort-Sverige. Den berättelsen lockade unga begåvningar för en lång tid framåt.

Kartan idag visar inte Helgeandsholmen eller de politiska stråken mellan Sergels torg och Gamla stan; de politiska institutionerna upplevs inte ens intressanta. Förbindelsen mellan Hötorgsskraporna och Stureplan är viktigare. Dynamiken och framtidskänslan ligger i näringslivet.

Slutsats: Vi har moderniserats till den grad att vi inte behöver bekymra oss särskilt mycket över politiken längre. Engagemang är inte det som saknas; nu kan vi däremot lägga kraften på annat. Ekonomin är ett bättre rum för att förverkliga sina ideal och sig själv.

Om det stämmer – är inte detta en god nyhet?

Måste börja med ekonomisidorna hädanefter.

